

קדשו עצמיכם כי קדוש אני, ותהיו משמע להיות איזה דבר שבקודש, ועיין מה שכתבנו בפרשה ויקרא, וזה אשר שאל יכול כמוני והוא היה הוה ויהיה נמצא, ועיין מה שכתבנו בדרוש פסח, ת"ל כי קדוש אני, קדושתו למעלה ובו שייך אני, כאמור ראו עתה כי אני אני הוא [דברים לב לט] עיין בקונטרס שלש רגלים בארנו ת"ל.

והנה האמת הגם אשר האדם צריך להחזיק עצמו לאין, עכ"ז לקיום מצותיו יתברך לרדוף ולהשיג מעשה ד' כי נורא הוא צריך להחזיק עצמו אני, כמאמר דוד ואני תפלתי לך ד' [תהלים סט יד], רצוני בשבילך לטעום טעם חסדך המתוק אשר רצונך להטיב לזולתך, וזה אשר סיים המדרש ואנו למדים אותו מפרעה הרשע, ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה וכו' יכול כמוני ת"ל אני פרעה, הרצון כי צריכין אנחנו ללמוד המשקל הזה להיות אנ"י ואי"ן בכל אחד, איך אפשר זה, אמנם אנו למדין מהותו מפרעה, כי באמת יוסף הוא המושל והוא השליט ובלעדו לא ירים איש את ידו ורגלו, ומה הוא הנשאר לפרעה לא נשאר לו כי אם שם המלוכה כנודע שם המלכות מצרים הוא פרעה כמ"ש באור החיים, והוא שם המלוכה הוא הכבוד היותו הוא המלך והכבוד לוקח לעצמו ואפילו לא כל הכבוד אחר שאינו מושל ואינו מצוה ופקיד על עבדיו כלום במה ניכר מלכותו היותו מלך, אמנם שם הכבוד

נשאר לו והשם הוא שרש גדול להראות יקר תפארת גדולתו כי הכל הוא מיועד בפי כל נקרא המלכות ונשמע על שמו, וכאשר תכלית כל התענוג עולם הזה הנראה הוא הכבוד השם הנשמע מקצה העולם ועד קצהו, וכן אם תעיין במנהגי אומות תמצא כל תאוותם הכבוד ורודפים אחריו בכל כחם ולוחמים ע"ז מלחמות ושופכים דמים להשיג הודם עם שהוא בורח מנהם. וכן תמצא בקדושה בהבטחה לדוד המלך ע"ה אדונינו ועשיתי לך שם כשם הגדולים [ש"ב ז ט] ויעש דוד שם [שם ח יג]. אשריך ר"ע שזכית לשם [יבמות טז], אלמא אשר שרשו בקדושה ואי"ה בענין ר"ה נרחיב הדיבור בענין מלך הכבוד.

והנה כמו שלא נשאר לפרעה רק שמו אני פרעה הוא המלך, ואם במעשה לא פעל מעשה מלך ואדרבה אמר כל אשר יאמר לכם יוסף תעשו, כך אנו למדים פרשה זו משם, קדושים תהיו כשם שאני קדוש כך אתם תהיו קדושים כמו שהרחבנו למעלה הדבור הזה, אמנם אחר היות שני הפכים בנושא ונותן, כי קדוש משמע שלא להיות רק מופרש מובדל ולהיות כאין, ותהיו משמע להיות עומד בהוויתו וכמו שהארכנו בכ"ז בכמה מקומות, ואנו למדין אותו מנמוסי עוה"ז מפרעה הרשע, אחר אשר כל הממשלה וכחות המלוכה היה ביד יוסף לנטוע ולעקור מלכא אמר עקר טורא ולבנות ולנתוש, אמנם שם המלוכה הוא תכלית הכבוד

נשאר בידי, כן כביכול מלכו של עולם נתן כל אשר לו ביד יוסף, ביד צדיקים עושי רצונו ובכל מקומות ממשלתו המה המושלים יושבי נטועים, הוא גזור והמה מבטלים וכל מעשה קיום העולם בידם לעשות בהם כרצונם באין מוחה בידם, לזה אמר קדושים תהיו והיה כתיב בה, כמו וחזקת והיית לאיש נמ"א ב בן ללחום מלחמות ד', כן אנחנו צריכין להיות לכל דבר המלוכה, על פינו ישקו כל חיתו שדה צפור שמים ודגי הים כל העולמות כל הנאצלים וכו', אמנם לד' המלוכה לו בלבד נשאר לו הכבוד לעצמו לוקח, כמו שנאמר וכבודי לאחר לא אתן [ישעיה מב ח], והוא ממליך מלכים ולו המלוכה, והנה תכלית כבודו קדושתו כאמור אל מי תדמיוני ואשׁוה יאמר קדוש, היות הוא מופרש ומובדל מכל רעיון כמו שביארנו למעלה דברי התרגום.

והנה במשל של התנחומא אני מלך ואת מלכה כשם שהיא כבודו כך הוא כבודה, וידוע כל מה דאית למלכא פקיד בידא דמטרוניתא, ונמצא כל כחות המלוכה ביד הכנסת ישראל, אמנם אחר היות כל הכבוד של המלך יושב על כסאו אך אם השגל נצבת לימינו כשם שהיא כבודו כך הוא כבודה, ובזה מתברכים כל עלמין מן יחוד המלך ומלכה וקדושתו הוא כבודו הוא קדושתה וכבודה ובמ"א נאריך בעזה"י. ואולם לדרכינו זה הגם אשר

יצוה ד' קדושתו לקדושו, ציוה גם לנו פחותי ערך ללמוד מן אני של פרעה להיות האין ואני בכל אחד לעשות כל דבר מעשה נגלה ונעלם צריך חיזוק להיות לאיש עוסק בכל מעשה עולם לבנות ולנטוע ולחרוש ולזרוע גם צרכי גופו אכילה ושתייה שינה ודומה, אבל כל מגמתו וכל תשוקתו במצפוניו ובמסתוריו ובנגליו הכל כבוד המלך קיום רצונו עשות רצונו חפץ רצונו והכל נותן למלך, קיבול חסדו יתברך גם כן נותן למלך כמו שהארכנו בזה בפרשת חיי והוא משרה על כל המעשה שמו כמו שתיקנו חז"ל לפני כל מצוה לשם יחוד אני מקבל חסדו ובזה יתקדש שמו ב"ה ונקרא שם המלך מלכו של עולם על כל דבר, וזהו שרש כוונת הברכות בשם ומלכות ובזה משיב כל המעשה למקורו ונעשית אי"ן אחר שאין הדבר שלו כמו שבארנו למעלה בענין משל אש ומים זה שורף בטבעו הישות שבו וזה מכבה והשלום והיחוד ביניהם, אמנם אחר היותו אי"ן אינו שורף כי אם ברצון אלהי עליו, והרצון הוא אין לא יתפוס ביד ובהגלם דבר אמנם בבינת הלב ובתשוקתו עשות הרצון כרצונו, וזה הוא שרש קדושתו בכל המעשה אכילה ושתייה ומשגל הילוך מישוש טלטל יחוד ש"ש על כל דבר לד' הארץ ומלואה ושמו מלך הכבוד מלך הקדוש, ואח"כ אחר הברכה והארץ נתן לבני אדם להיות לאיש